

SAMENVATTING

Rob Bregman

De eerste pagina is weer gereserveerd voor Ben Wijffelaars die verslag doet van zijn reis naar Fuerteventura, een van de Canarische Eilanden. Hem viel vooral de vele drakenbloedbomen (*Dracaena draco*) op.

In de serie artikelen over de oude Verkadeboeken uit de jaren '30 van de vorige eeuw, samengesteld door Theo Heijnsdijk, is het nu de beurt aan *Euphorbia caput-medusae*. Deze opvallende plant, met zijn korte dikke hoofdstam, waaruit vele opzij gerichte zijstammen ontspringen, is inheems in de Kaap-regio van Zuid Afrika. De eerste publicatie dateert uit 1679 door Jacob Breyne. In 1697 werd de plant beter en uitgebreider omschreven door de bekende Nederlandse botanicus Johan Commelin. De eerste officiële beschrijving onder de naam *Euphorbia caput-medusae* vinden we in 'Species Plantarum', het standaardwerk van Linnaeus uit 1753. Hij onderscheidde 5 variëteiten, die hij aanduidde met de eerste 5 letters van het Griekse alfabet.

In cultuur is de plant niet moeilijk.

In zijn rubriek 'voor het voetlicht' stelt Bertus Spee weer 4 interessante succulenten voor door middel van een foto en een korte beschrijving. Deze keer zijn dat *Sinningia leucotricha*, *Toumeyia papyracantha*, *Hylocereus undatus* en *Agave macroacantha*. Annemieke van Ling beschrijft haar strijd om verlost te worden van trips, een klein zuigend insect dat vooral op bloemen van succulenten voorkomt. Dit zijn uiterst hardnekkige plaaggeesten die moeilijk te bestrijden zijn. Na vele middelen geprobeerd te hebben, bleek uiteindelijk het middel 'spinosad' de beste resultaten te geven.

Peter Mansfeld bestudeerde in Kew Gardens, Londen, levende planten en herbariummateriaal van het geslacht *Sansevieria*. Hij concludeert dat 3 soorten (*S. patens*, *S. sordida* en *S. varians*) in feite één soort zijn, die dan *S. varians* zouden moeten heten.

Henk Ruinaard bezocht de Salt River Canyon in de Amerikaanse staat Arizona. Daar groeit een grote populatie van *Echinocereus bonkeriae* ssp. *bonkeriae*. Deze planten vertonen een grote variatie in doornlengte. In dit gebied komt ook *E. bakeri* (syn. *E. coccineus* ssp. *coccineus*) voor. Om te kijken of deze 2 soorten in de natuur hybridiseren en hoe de F1 van zo'n kruising eruit zou zien, bestoof Henk in zijn kas planten van beide soorten met elkaar. Dat leverde kiemkrachtige zaden op. Voor het resultaat moeten we nog een paar jaar geduld hebben.

Johan Pot beschrijft zijn pogingen om onbekende planten van het cactusgeslacht *Weingartia* (de voormalige *Sulcorebutia*-groep) op naam te brengen. Hij stelde een matrix op van vele morfologische kenmerken van planten van bekende herkomst en naam. Desondanks bleek het bij veel planten moeilijk om er een naam aan te verbinden.

In de discussie over de voor- en nadelen van een warmtepomp voor de verwarming van een cactuskas benadrukt Piet Kamminga de negatieve aspecten (vooral de kosten). Hij concludeert dat het nog te vroeg is om op een warmtepomp-systeem over te stappen.

Tot eenzelfde conclusie komt Tom Ramak. Ook hij benadrukt de hoge kosten.

Wolter ten Hoeve geeft een overzicht van de belangrijkste artikelen in andere tijdschriften over succulente planten.

Op de laatste pagina schrijft Tom Twijnstra dat hij, als hij zijn kas inloopt, kan ruiken welke cactussen er bloeien.